

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 11.09.2000
KOM(2000) 553 lopullinen

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE

henkilöstösääntöjen liitteen X soveltamisesta (5 päivänä lokakuuta 1987 annettu neuvoston asetus N:o 3019/87) Vuosi 1999

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE

henkilöstösääntöjen liitteen X soveltamisesta
(5 päivänä lokakuuta 1987 annettu neuvoston asetus N:o 3019/87)
Vuosi 1999

JOHDANTO

Henkilöstösääntöjen liitteessä X vahvistetaan yhteisön ulkopuolisissa maissa toimessa oleviin virkamiehiin sovellettavat erityiset poikkeussäännökset henkilöstösääntöjen 101 a artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta henkilöstösääntöjen muiden säännösten soveltamista.

Henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 14 artiklan mukaan komissio "esittää vuosittain neuvostolle kertomuksen tämän liitteen soveltamisesta ja erityisesti elinolokorvauksen vahvistamisesta 10 artiklan mukaisesti".

Komissio on laatinut 1. tammikuuta 1988 lähtien yhdeksän kertomusta. Nämä koskevat seuraavia ajanjaksoja: lokakuu 1987–joulukuu 1988, 1989, 1990–1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996 ja 1997–1998.

Keskeistä vuodelle 1999 oli neuvoston toiveiden mukaisesti henkilöstön uudelleenjärjestelyä koskevien toimenpiteiden jatkaminen sekä korjauskertoimien osalta korjauskertoimien laatimisesta aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi järjestetty tarjouskilpailu, jonka perusteella tehtävään valittiin pätevä ja Eurocostia kilpailukykyisempi alihankkija.

Keskeistä vuodelle 1999 oli myös Balkanin kriisin johdosta perustettu Kosovon jälleenrakentamisesta vastuussa oleva erityisryhmä.

1 LUKU: YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 ARTIKLA: PALVELUKSEEN OTTAMINEN

Ulkomaanedustuksen toimien määrä lisääntyi vuonna 1999 vuoden 1999 talousarviosta rahoitettavalla neljällä uudella toimella sekä useiden uudelleenjärjestelyjen seurauksena, jotka tapahtuivat päätoimipaikasta ulkomaanedustukseen.

Osana toiminnan sisäistä hajauttamista PHARE-maihin siirrettiin yhdeksän tointa, 21 toimen siirtämistä ulkosuhteista vastaavien pääosastojen päätoimipaikasta lähetystöihin jatkettiin, ja neljä lisäsiirtoa käynnistettiin muun muassa pääosastosta XXIV (eläinlääkintä) ja pääosastosta IB (EU:n erikoislähettiläälle Lähi-idän rauhanprosessissa annettava apu).

Näiden toimenpiteiden seurauksena ulkomaanedustuksen resurssit ovat kasvaneet: 31 päivänä joulukuuta 1999 toimia oli 693 viisi lisätointa (nk. ”floaters”) mukaan luettuina. Rahoitettavien toimien määrä kuitenkin väheni vuonna 1999 644:ään ulkomaanedustuksen varoihin tehdyn kiinteämääräisen vähennyksen sekä siirron vuoksi, jolla varoihin tehtiin

korjaus varainhoitovuoden aikana toteutetun toisen uudelleenjärjestelyn kustannusten kattamiseksi.

Balkanin kriisi edellytti kiireellisiä toimenpiteitä, ja osa avoimista toimista, jotka oli määrä täyttää tai käyttää henkilöstön vahvistamiseen komission 22 päivänä heinäkuuta 1998 tekemän päätöksen perusteella, käytettiin henkilöstön vahvistamiseen Kosovon naapurimaissa eli Albaniassa, entisen Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa sekä Jugoslaviassa.

Täytettyjä ulkomaanedustuksen toimia oli 31 päivänä joulukuuta 1999 627, minkä lisäksi päätoimipaikassa oli neljä lisätointa (ks.edellä ”floaters”).

Vuonna 1999 otettiin palvelukseen kolme henkilöä, jotka kuuluivat kilpailun COM/A/696 (kehitysasiantuntijat edustustoja varten) perusteella laadittuun varallaololuetteloon.

2 ARTIKLA: LIIKKUVUUS

Virkamieskierto

Vuonna 1999 virkamieskierto koski 159:ää urakiertoluetteloon merkittyä virkamiestä (133 virkamiestä vuonna 1998), joista

–	63 siirtyi lähetystöstä toiseen	(52 siirtoa vuonna 1998)
–	49 siirtyi lähetystöstä päätoimipaikkaan	(49 siirtoa vuonna 1998)
–	12:n virkasuhde päättyi	(8 virkasuhteen päättymistä vuonna 1998)

Periaatetta, jonka mukaan virkamiesten on toimittava vuoroin lähetystössä vuoroin päätoimipaikassa, on noudatettu:

–	49 virkamiestä siirtyi lähetystöstä päätoimipaikkaan	(49 siirtoa vuonna 1998)
–	56 virkamiestä siirtyi päätoimipaikasta lähetystöön	(58 siirtoa vuonna 1998)

Kaikkiaan virkamieskierron perusteella tapahtui siten 180 siirtoa (170 siirtoa vuonna 1998).

Henkilöstön uudelleenjärjestely

Vuonna 1998 päätettyjen ja vuoden 1999 aikana toteutettujen uudelleenjärjestelyjen (25 virkaa, joista ulkomaanedustuksen johtokomitean yleispäätöksellä ulkosuhteista vastaavista pääosastoista siirrettiin 21 virkaa; näistä siirroista 9 toteutettiin osana toiminnan sisäistä hajauttamista PHARE-maihin) lisäksi komissio päätti 22. heinäkuuta 1998 13 viran siirrosta yhteisön edustuksen vahvistamiseksi niissä maissa ja niillä alueilla, jotka ovat sen poliittisia painopistealueita. Tämä uudelleenjärjestely toteutetaan varainhoitovuosina 1999 (7 virkaa, joista 5 ura-alueen A virkaa, 1 ura-alueen B ja 1 ura-alueen C virka), 2000 (5 ura-alueen A virkaa) ja 2001 (1 ura-alueen A virka). Vuonna 1999 siirtoja toteutettiin Antigualta (A), Samoalta (A), Senegalista (A), Surinamista (kaksi ura-alueen A virkaa), Togosta (A), Pariisista (B) ja Unkarista (C). Osa mainituista viroista käytettiin Balkanin kriisin seurauksena lähetystöjen henkilöstön vahvistamiseen Albaniassa (3 virkaa), Jugoslaviassa (1 virka) sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian erityislähettilään toimistossa (3 virkaa).

3 ARTIKLA: HENKILÖKIERTO

Vuonna 1999 päätökset henkilökierrosta koskivat 40:tä uudelleen päätoimipaikkaan, ulkosuhteista vastaaville pääosastoille ja niiden yksiköihin määrättyä ulkomaanedustuksen virkamiestä. Siten noudatettiin virkamieskiertoon sisältyvää periaatetta, jonka mukaan virkamiesten on toimittava vuoroin lähetystössä vuoroin päätoimipaikassa.

2 LUKU: VELVOLLISUUDET

4 ARTIKLA: TEHTÄVIEN HOITAMINEN ASEMAPAIKASSA

Tähän artiklaan liittyviä huomautuksia ei ole.

5 ARTIKLA: ASUNTO

Vuonna 1999 ulkosuhteiden pääosaston osasto K pyrki edelleen hankkimaan yhteisöjen ulkopuolella toimessa oleville virkamiehille kalustetut virka-asunnot. Maakohtaisia tietoja laadittiin asuinpinta-alasta, huoneiden lukumäärästä ja neliöhinnoista.

Muutamia koeselvityksiä käynnistettiin liitteessä X olevan 23 artiklan soveltamiseksi maissa, joissa markkinaolosuhteet ja asiaa koskeva lainsäädäntö sen sallivat.

3 LUKU: TYÖEHDOT

6, 7 JA 9 ARTIKLA: VUOSILOMAT

Vuonna 1999 sovellettiin toista kertaa yhteisön ulkopuolisissa maissa toimessa olevien virkamiesten lomia koskevien soveltamissääntöjen uudistusta, josta komissio teki päätöksen 17. heinäkuuta 1997.

Uudistuksella lomaoikeuden laskentaperusteeksi otettiin kalenteripäivien sijasta työpäivät ja vahvistettiin kaikkien maiden osalta, että toimipaikat voivat olla suljettuina enintään kuusi päivää vuodessa, mikä on helpottanut hallinto– ja valvontatyötä lähetystöissä ja päätoimipaikassa sekä toisaalta yhdenmukaistanut virkamiesten kohtelua.

Lomien suunnittelun tarkasta seurannasta erityisesti lomansiirtojen vähentämiseksi on saatu aikaisempaan tapaan hyviä kokemuksia myös vuonna 1999.

Sen sijaan virkamiehet ovat todenneet, että 9 artiklan 2 kohdan säännöksestä, jonka mukaan virkistyslomaa ei voi yhdistää vuosilomaan, aiheutuu haittaa ja että kyseisen säännöksen soveltaminen vähentää joustavuutta.

8 ARTIKLA JA 9 ARTIKLAN 2 KOHTA: POIKKEUKSELLISEN VIRKISTYSLOMAN MYÖNTÄMINEN

Komissio päätti 17. helmikuuta 1999 myöntää osana tavanomaista käytäntöä poikkeuksellisia virkistyslomia varainhoitovuodelle 1999 vain niihin asemapaikkoihin, joissa elinolot ovat

"erityisen vaikeat", käyttäen perusteena niitä kriteerejä, joiden perusteella elinolokorvauksen määrä vahvistetaan vuosittain.

Liitteessä X olevan 8 artiklan säännöksiä täsmällisesti soveltaen kyseisen oikeuden piiriin kuului 30 asemapaikkaa vuonna 1999 (ks. liite I), kun asemapaikkoja vuonna 1998 oli 27. Oikeuden piiriin kuuluvien asemapaikkojen lisääntyminen vuodesta 1998 johtuu muun muassa kriisialueiksi vuonna 1998 luokiteltavien maiden lisääntymisestä (13 maata vuonna 1998 vuoden 1997 seitsemään maahan verrattuna), mikä johtui turvallisuustilanteen heikkenemisestä. Tällä ei kuitenkaan ollut edelleenkään vaikutusta talousarvioon, koska oikeutta virkistyslomaan on arvioitu suhteessa kriisin tosiasialliseen kestoon. Kolmelle asemapaikalle, jotka vuonna 1998 oli julistettu kriisialueiksi, ei myönnetty virkistyslomaa juuri kriisin lyhyen keston vuoksi (Indonesia, Lesotho ja Jugoslavia).

4 LUKU: PALKKAUS JA SOSIAALITURVAETUUDET

1 JAKSO: PALKKAUS JA PERHELISÄT

10 ARTIKLAN 1 KOHTA: ELINOLOKORVAUS

Komissio vahvisti 14. joulukuuta 1998 elinolokorvauksen määrät liitteessä II olevan taulukon mukaisesti.

10 ARTIKLAN 2 KOHTA: LISÄKORVAUS

Vuonna 1999 maksettiin komission päätöksellä lisäkorvausta virkamiehille, joiden asemapaikka oli seuraavissa maissa:

Maa	Voimaantulo Alkaen	Päättyen	Kriisiaste
Albania	maaliskuu 1997 kesäkuu 1997		10 % 5 %
Algeria	marraskuu 1993		10 %
Kongo - Brazzaville	helmikuu 1999	huhtikuu 1999	10 %
Eritrea	kesäkuu 1998 heinäkuu 1998		10 % 5 %
Guinea-Bissau	kesäkuu 1998	lokakuu 1999	10 %
Jugoslavian liittotasavalta - Belgrad	maaliskuu 1999 syyskuu 1999	lokakuu 1999	10 % 5 %
Jugoslavian liittotasavalta - Pristina	heinäkuu 1999		5 %
Sierra Leone	heinäkuu 1997 elokuu 1998 joulukuu 1998 marraskuu 1999		10 % 5 % 10 % 5 %

11 JA 12 ARTIKLA: PALKKOJEN MAKSUA KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SÄÄNNÖT

Vuonna 1999 virkamiesten palkkojen maksuvaluuttojen jakauma oli prosentteina keskimäärin seuraava:

– 82 prosenttia virkamiehistä halusi palkkansa Belgian frangeina henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 11 artiklan mukaisesti.

– 14 prosenttia virkamiehistä pyysi saada osan palkastaan paikallisena valuuttana. Näistä 73 prosenttia pyysi palkastaan paikallisena valuuttana liitteessä X olevan 12 artiklan soveltamista koskevassa sisäisessä ohjeessa säädetyn enimmäismäärän (80 prosenttia) ja loput halusivat palkastaan 11–76 prosenttia paikallisena valuuttana.

  Japanissa enimmäismäärä oli vuonna 1999 edelleen 90 prosenttia henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 12 artiklan soveltamista koskevan sisäisen ohjeen 1 artiklan toisen kohdan mukaisesti.

– Neljä prosenttia henkilöstöstä (Venäjällä, Ukrainassa ja Kazakstanissa) pyysi asianmukaisten tositteiden perusteella osan palkastaan muuna kuin asemamaan valuuttana liitteessä X olevan 12 artiklan toisen kohdan mukaisesti.

13 ARTIKLA: KORJAUSKERTOIMET

Komissio hyväksyi 5. helmikuuta 1999 päätöksen N:o 185[1] kolmansiin maihin osoitettujen Euroopan yhteisöjen virkamiesten palkkoihin 1 päivästä helmikuuta, 1 päivästä maaliskuuta, 1 päivästä huhtikuuta, 1 päivästä toukokuuta ja 1 päivästä kesäkuuta 1998 sovellettavista korjauskertoimista.

Neuvosto hyväksyi 15. helmikuuta 1999 asetuksen N:o 342/1999[2] niiden Euroopan yhteisöjen virkamiesten palkkoihin, joiden asemapaikka on kolmannessa maassa, 1 päivästä heinäkuuta 1998 sovellettavista korjauskertoimista.

Komissio hyväksyi 18. elokuuta 1999 päätöksen N:o 703[3] kolmansiin maihin osoitettujen Euroopan yhteisöjen virkamiesten palkkoihin 1 päivästä elokuuta, 1 päivästä syyskuuta, 1 päivästä lokakuuta, 1 päivästä marraskuuta ja 1 päivästä joulukuuta 1998 sovellettavista korjauskertoimista.

Ulkosuhteiden pääosasto on viime vuosina pyrkinyt vähentämään tilastoinnista aiheutuvia kustannuksia, ja toimenpiteet saatiin päätökseen syksyllä 1999.

Uusien menettelyjen avulla kustannuksia on vähennetty puoleen aiemmasta tinkimättä kuitenkaan tulosten laadusta.

Tilastointitehtäviä ryhtyy huhtikuun 2000 alusta hoitamaan Air-Inc –niminen yritys, joka on Eurostatin uusi alihankkija ja korvaa siis EuroCostin.

15 ARTIKLA: KOULUTUSLISÄT

Koulutuslisiä maksettiin vuonna 1998–1999 kaikkiaan 2 750 787 euroa.

Mahdollisuus saada osa koulutuslisistä ennakkoon säilytettiin niiden virkamiesten osalta, joiden lasten koulutusmenot olivat erityisen korkeat. Lukuvuodesta 1998–1999 ennakkona maksetut määrät tasattiin säädetyissä määräajoissa.

Aikaisempien vuosien tapaan komissio antoi jenin korkean vaihtokurssin vuoksi niille Japanissa toimessa oleville virkamiehille, joiden lapset käyvät siellä kansainvälistä koulua, luvan ylittää lukuvuotta 1998–1999 koskevien korvausten vuosittaisen enimmäismäärän.

16 ARTIKLA: ASETTAUTUMIS- JA UUDELLEENASETTAUTUMISKORVAUS

Lähetystöön siirtyvälle virkamiehelle maksetaan asettautumiskorvaus. Virkamiehelle, jonka virkasuhde päättyy lopullisesti, maksetaan uudelleenasettautumiskorvaus.

Vuosina 1998–1999 käsiteltiin 346 asettautumiskorvaus- ja 8 uudelleenasettautumis-korvaushakemusta, joissa korvausta haettiin Belgian frangeina. Näiden hakemusten yhteenlaskettu arvo oli 3 472 944 euroa. Vastaavasti käsiteltiin 28 asettautumis- ja 16

---

1 EYVL L 60, 9.3.1999, s. 83.
2 EYVL L 43, 17.2.1999, s. 1.
3 EYVL L 277, 28.10.1999, s. 37.

uudelleenasettautumiskorvausta, jossa korvausta haettiin paikallisena valuuttana. Näiden hakemusten yhteenlaskettu arvo oli 639 772 euroa.

2 JAKSO: KULUKORVAUKSIA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

17 ARTIKLA: IRTAIMISTON MUUTOSTA AIHEUTUNEIDEN KULUJEN JA TODELLISTEN ASETTAUTUMISKULUJEN KORVAAMINEN VIRKAMIEHELLE, JOLLA EI OLE ENÄÄ TOIMIELIMEN HÄNEN KÄYTTÖÖNSÄ ANTAMAA KALUSTETTUA ASUNTOA SAMASSA ASEMAPAIKASSA

Artiklaa ei ole sovellettu vuonna 1999.

18 ARTIKLA: TILAPÄINEN ASUNTO

Vuonna 1998 tehtiin 163 tilapäisen asunnon myöntämispäätöstä (166 päätöstä vuonna 1997).

19 ARTIKLA: VIRKA-AUTO/KILOMETRIKORVAUS

Yksityisautojen käyttöä virkatehtävissä ja virka-autojen käyttöä yksityistarkoituksiin koskevia sääntöjä on sovellettu kesäkuusta 1996. Sääntöjä muutettiin vuoden 1998 lopussa ja ne jaettiin vuoden 1999 alussa. Liitteen X 19 artiklassa tarkoitettu kilometrikorvaus perustuu useiden jäsenvaltioiden käytäntöihin, ja se lasketaan keskimääräisten kulujen perusteella. Korvauksen määrä on tällä hetkellä 0,26 euroa/km (maastoauton osalta 0,36 euroa/km).

20 ARTIKLA: VIRKISTYSLOMISTA AIHEUTUVAT MATKAKULUT

Virkistyslomista aiheutuvat matkakulut korvataan edelleen asemapaikan ja komission määräämän virkistyslomapaikan välisiltä matkoilta. Jos virkamies viettää virkistyslomansa jossakin muualla, kulut korvataan vain edellisen tapauksen perusteella määritettävään rajaan asti. Vuonna 1998 tästä kohdasta aiheutuneet kulut olivat 221 264 ecua ja vuonna 1999 249 499 euroa.

21 ARTIKLA: HENKILÖKOHTAISTEN TAVAROIDEN KULJETUKSESTA, MUUTOSTA JA IRTAIMEN OMAISUUDEN VARASTOINNISTA AIHEUTUVIEN KULUJEN KORVAAMINEN

Tämän artiklan soveltaminen ei ole aiheuttanut ongelmia.

Vuonna 1997 toteutettiin 247, vuonna 1998 266 ja vuonna 1999 237 muuttoa.

Henkilökohtaisten tavaroiden muuttoa koskevia sääntöjä tarkistettiin vuonna 1997 ja muutokset tulivat voimaan vuoden 1998 alussa. Vuonna 1997 käynnistettiin myös henkilökohtaisten tavaroiden kuljetusta koskevan vakuutussopimuksen tekemistä koskeva tarjouskilpailu. Hankintoja ja sopimuksia käsittelevä komitea hyväksyi sopimuksen, ja se allekirjoitettiin vuoden 1998 helmikuun lopussa.

23 ARTIKLA: VUOKRAN KORVAAMINEN SIINÄ TAPAUKSESSA, ETTÄ VIRKAMIEHELLÄ EI OLE TOIMIELIMEN HÄNEN KÄYTTÖÖNSÄ ANTAMAA ASUNTOA

Kuten edellä 5 artiklan kohdalla todetaan, 23 artiklaa sovelletaan tällä hetkellä kymmeneen tapaukseen. Komissio tekee saatujen kokemusten perusteella päätelmän siitä, millä edellytyksillä artiklaa voidaan soveltaa tehokkaasti ja moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.

3 JAKSO: SOSIAALITURVA

24 ARTIKLAN 3 KOHTA: TERVEYSSYISTÄ TAPAHTUVA KOTIUTTAMINEN HÄTÄTAPAUKSISSA JA ÄÄRIMMÄISISSÄ HÄTÄTAPAUKSISSA

Vuonna 1999 suoritettiin 21 terveyssyistä tapahtunutta kotiuttamista. Tästä aiheutuneet kustannukset olivat yhteensä 140 000 euroa SOS ambulanssi -palvelun kanssa tehty päivystyssopimus mukaan luettuna.

25 ARTIKLA: VIRKAMIESTEN OIKEUDENOMISTAJIEN TAPATURMAVAKUUTUS

Kuten edellä mainittiin, vuonna 1999 tehdyn uuden sopimuksen ansiosta komission ja virkamiehen yhteisesti maksama tapaturmavakuutusmaksu on pienentynyt.

6 LUKU: SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

27 ARTIKLA: PALKKAA KOSKEVAT SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

Tämän artiklan soveltaminen on rauennut lokakuusta 1992 alkaen.

LIITE 1

VIRKISTYSLOMAOIKEUDEN MÄÄRITTÄMINEN

(Liitteessä X oleva 8 artikla)

Voimaantulopäivä: 1. tammikuuta 1999

VALTIO	LOMAOIKEUS	PAIKKA
Albania	3 x 5 päivää	Rooma (Italia)
Algeria	3 x 5 päivää	Casablanca (Marokko)
Angola	2 x 5 päivää	Windhoek (Namibia)
Bangladesh	3 x 5 päivää	Phuket (Thaimaa)
Bosnia ja Hertsegovina	2 x 5 päivää	Bryssel (Belgia)
Burundi	3 x 5 päivää	Mombasa (Kenia)
Kamerun	1 x 5 päivää	Libreville (Gabon)
Keski-Afrikka	3 x 5 päivää	Libreville (Gabon)
Komorit	1 x 5 päivää	Antananarivo (Madagaskar)
Kongon tasavalta	3 x 5 päivää	Libreville (Gabon)
Kongon dem. tasavalta	3 x 5 päivää	Libreville (Gabon)
Eritrea	2 x 5 päivää	Mombasa (Kenia)
Etiopia	1 x 5 päivää	Mombasa (Kenia)
Georgia	2 x 5 päivää	Wien (Itävalta)
Guinea-Bissau	2 x 5 päivää	Dakar (Senegal)
Guinea (Conakry)	2 x 5 päivää	Dakar (Senegal)
Päiväntasaajan Guinea	2 x 5 päivää	Libreville (Gabon)
Kazakstan	1 x 5 päivää	Frankfurt (Saksa)
Liberia	3 x 5 päivää	Dakar (Senegal)
Mauritania	2 x 5 päivää	Casablanca (Marokko)
Niger	2 x 5 päivää	Libreville (Gabon)
Nigeria (Abuja)	1 x 5 päivää	Libreville (Gabon)
Nigeria (Lagos)	2 x 5 päivää	Libreville (Gabon)
Papua-Uusi-Guinea	3 x 5 päivää	Darwin (Australia)
Ruanda	1 x 5 päivää	Mombasa (Kenia)
Sierra Leone	3 x 5 päivää	Dakar (Senegal)
Sudan	3 x 5 päivää	Mombasa (Kenia)
Tšad	3 x 5 päivää	Dakar (Senegal)
Togo	1 x 5 päivää	Libreville (Gabon)
Vietnam	1 x 5 päivää	Phuket (Thaimaa)

LIITE 2

ASEMAPAIKAT JA ELINOLOKORVAUKSEN MÄÄRÄ

(Liitteessä X oleva 10 artikla)

Voimaantulopäivä: 1. tammikuuta 1999 (Israelin osalta 1.7.98)

35 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %
ALGERIA	BELIZE	EJTM	ETELÄ-AFRIKKA	ALANKOMAIDEN	KANADA
ANGOLA	BENIN	BOLIVIA	ANTIGUA	ANTILLIT	KYPROS
BANGLADESH	BOSNIAJA	BULGARIA	JABARBUDA	ARGENTIINA	MALTA
BURKINA FASO	HERTSEGOVINA	FIDŽI	BOTSWANA	AUSTRALIA	NORJA
BURUNDI	KAP VERDE	GABON	CHILE	BARBADOS	SVEITSI
KAMERUN	KIINA	JAPANI (NAKA)	ETELÄ-KOREA	BRASILIA	USA-NEW YORK
KESKI-AFRIKAN	LÄNSIRANTA/GAZA	MEKSIKO	COSTA RICA	KROATIA	USA-SAN DIEGO
TASAVALTA	KOLUMBIA	ROMANIA	HONG KONG	DOMINIKAANINEN	USA-WASHINGTON
KOMORIT	NORSUNLUU-	SWAZIMAA	ISRAEL (TEL AVIV)	TASAVALTA	
KONGON	RANNIKKO	THAIMAA	JAMAIKA	VIRO	
TASAVALTA	EGYPTI	VANUATU	JAPANI (TOKIO)	UNKARI	
KONGON DEM.	ERITREA	JUGOSLAVIA	JORDANIA	LATVIA	
TASAVALTA	GAMBIA		LIBANON	LIETTUA	
DJIBOUTI	GHANA		UUSI-KALEDONIA	MAROKKO	
ETIOPIA	GUATEMALA		SENEGAL	MAURITIUS	
GEORGIA	INTIA		SYYRIA	NAMIBIA	
GUINEA	INDONESIA		TURKKI	PUOLA	
GUINEA-BISSAU	KENIA			SLOVAKIA	
PÄIVÄNTASAAJAN	LESOTHO			SLOVENIA	
GUINEA	MADAGASKAR			TŠEKKI	
HAITI	MALAWI			TRINIDAD JA	
KAZAKSTAN	NICARAGUA			TOBAGO	
LIBERIA	PERU			TUNISIA	
MALI	FILIPPIINIT			URUGUAY	
MAURITANIA	VENÄJÄ			ZIMBABWE	
MOSAMBIK	SALOMONSAARET				
NIGER	LÄNSI-SAMOA.				
NIGERIA (ABUJA)	SRI LANKA				
NIGERIA (LAGOS)	SURINAM				
UGANDA	TONGA				
PAKISTAN	VENEZUELA				
PAPUA-UUSI-GUINEA	SAMBIA				
RUANDA					
SÃO TOMÉ JA					
PRÍNCIPE					
SIERRA LEONE					
SUDAN					
TANSANIA					
TŠAD					
TOGO					
UKRAINA					
VIETNAM					